

Intervju med Isatou Svenungsson och Ismaila Jallow om Black Lives Matters demonstration i Göteborg

Projekt: Dokumentation av effekterna av Coronapandemin i Göteborg, Kulturförvaltningen Göteborgs stad

Bandningens längd: 00:43:14

Datum: 2020-11-27

Intervjuare: Vanja Larberg

Plats: Digitalt möte på Teams

Tid: 14-15

Bakgrund: Under hösten 2020 genomförs inom projektet åtta djupintervjuer med verksamheter som på olika sätt påverkats av pandemin. Den här intervjun behandlar möjligheten att utöva demokratiska rättigheter under en pandemi, rättigheter som att demonstrera. Parallellt med pandemin pågick stora demonstrationer i USA av rörelsen Black Lives Matter mot polisbrutalitet mot svarta. I Göteborg genomfördes en lokal demonstration den 7:e juni 2020.

Situation: Vi är mitt inne i pandemins andra våg, därför är intervjun ett digitalt möte över Teams. Jag träffar två representanter för den grupp som anordnade Black Lives Matter-demonstrationen i Göteborg, Isatou Svenungsson och Ismaila Jallow.

Sammanfattning: Intervjun berör bakgrunden till att de intervjuade engagerade sig i att arrangera en Black Lives Matter-demonstration i Göteborg, hur George Floyds död och händelserna därefter påverkade det svarta communityt här och väckte starka känslor. De beskriver också vilka reaktioner demonstrationen väckte hos andra grupper, och ställningstaganden kring att samarbeta med polisen kring demonstrationen. Betydelsen av att manifesteras en erfarenhet i fysisk form jämfört med ett digitalt event diskuteras, och hur smittorisk kunde hanteras på plats. Samtalet går också in på hur olika generationer har haft möjlighet eller inte att tala om rasism, och betydelsen av omtänka historieskrivningen och att bryta tystnadskulturer.

Intervju:

Intervjuare 1 [00:00:03]: Men jag tänkte att vi börjar med att ni presenterar er lite kort så får vi bakgrunden till vilka ni är. Så om du vill börja, Isatou?

Talare 1 [00:00:31]: Yes. Jag heter Isatou Svenungsson. Jag är tjugosex år, jag var med som en utav initiativtagarna till demonstrationen i somras för Black Lives Matter som inte bara var kopplat till våldet i USA, utan även i Sverige och världen runtom med fokus på anti-svart rasism och polisbrutalitet. Jag arbetar också med antirasistiska frågor med fokus på minoritetsstress just nu. Och jag är också ordförande för den organisation som är sprungen ur sommarens demonstration, Afroinstitutionen.

Intervjuare 1 [00:01:21]: Ja. Just det. Tack.

Talare 2 [00:01:25]: Jag heter Ismaila Jallow. Jag är också en av arrangörerna till den Black Lives Matter-demonstrationen som var i våras, i början på sommaren. Är sekreterare till Afroinstitutionen, och kommer från en bakgrund av film men har också ett intresse för dom lite nya medierna inom virtual reality, augmented reality och att kombinera det med artificiell intelligens.

Intervjuare 1 [00:01:59]: Mm. Spännande. Tack. Då tänkte jag att jag skulle börja med frågan som jag också skickade på mejlen där då, men om ni... ni skulle vilja säga... berätta om bakgrunden till att ni arrangerade demonstrationen, så vi får sammanhanget och vad det var som gjorde att ni tog det här initiativet och så. Den som vill får börja.

Talare 1 [00:02:28]: Vill du... vill du börja är du snäll, och så kan jag fylla på?

Talare 2 [00:02:32]: Absolut. Men det här... den tiden som var då var det ju väldigt känslösamt för mig personligen och många i min närhet, och generellt så fanns det en sån... en frustration och en väldigt stor ilska, som kom av att behöva leva i en värld där våldet mot svarta kroppar är så närvarande hela tiden. Så vi hade innan det, innan i våras, hållit på att engagera oss och försöka starta upp en afrosvensk organisation i Göteborg där vi hade samlat oss på olika ställen som vi tänkte att vi ville typ reclaima på olika sätt. Vi kallade det initiativet för [melanin?] spaces, och det handlade basically om att bara ta... ta vara på oss själva och att träffas på offentliga platser som ett sätt att occupy spaces. Och då så var vår ursprungliga förankring, den förankring som vi fortfarande har, är att vi ville gå ifrån det som vi kallade för "bonding through trauma", trauma bonding, och fokusera på motståndsstrategier som gav oss mer än det, för vi ville bygga upp snarare än att fokusera på nånting som var externt. Men de känslorna som fanns när... när Black Lives Matter demonstrationerna tog form runt om i världen efter George Floyds död så kändes Dokumentation av effekterna av Coronapandemin i Göteborg. Intervju med Isatou Svenungsson och Ismaila Jallow om Black Lives Matters demonstration i Göteborg sommaren 2020.

det väldigt svårt att inte göra någonting, att inte agera på något sätt. Så det var ett par av oss som ställde frågorna inom gruppen om vi skulle försöka göra någonting, men då fanns det redan ett... en demonstration som var skapad via Facebook som hade flera tusen personer som hade attendat, så då var det mer om vi kunde typ på nåt sätt hjälpa till med den demonstrationen. Men när vi undersökte vilka som hade gjort och varit initiativtagare till den så förstod vi att det inte var förankrat i en svart upplevelse, och det fanns också vissa saker som gjorde att det kändes som att den här demonstrationen skulle kunna spåra ur på olika sätt. Vi var oroliga för de initiativtagarnas säkerhetsbedömning, och inte bara när det kommer till en pandemi utan också hot som skulle kunna uppstå från andra, till exempel högerextrema krafter. Jag låter dig fortsätta där Isatou så... så kan vi ta hälften hälften.

Talare 1 [00:05:49]: Mm. Ja. Men precis, innan där när vi då hade kontaktat personen som hade startat Facebook-eventet, hade det gått samman några personer från [melanin spaces? 00:06:00], några personer från ett annat initiativ som heter Layers of Creativity och några privata aktörer och aktivister som hade kontaktat den ursprungliga initiativtagaren, så pratade vi också väldigt mycket om att; "hur ska vi göra detta tillsammans med den aktör som vi demonstrerar mot, med den aktören som för våld på våra kroppar, just polisen?". Och det var... det var också väldigt svårt. Det var tunga samtal där också, hur vi skulle utforma ett sånt samarbete. Men som Ismaila sa så bestämde vi oss ändå för att risken för högerextremt våld, och de hatord som vi redan har sett från de grupperna var så pass stort så att det skulle vara säkrare att faktiskt ha polisen där. Och under demonstrationen så var det ju också så att det kom högerextrema grupper som verkligen med sin närvaro skapade rädsla och oro hos demonstranter. Så aa, det var... vi pratade lite grann om det här innan, och det... det funkade bra med polisen under demonstrationen och de var också väldigt så vad ska man säga? Nöjda med hur vi hade genomfört den, och våra riskbedömningar och vårt ansvar i den, men samtidigt så tycker jag ändå att det är nånting som... att dom har lyst med sin frånvaro sedan dess. Vi har fått flera förfrågningar från andra organisationer och företag och liknande som vill ha... som eftersöker mer kunskap inom detta området, men från Polisen har vi inte hört nånting, och under just den dagen så var det poliser som ja men då ändå förde samtal om att; "okej, det här händer ju ändå. Det är bra att det här... att ni får ha den här demonstrationen", men sedan dess så har jag inte hört nånting från dem. Jag vet inte vad de har gjort för interna utredningar, när ja... jag har hört på vissa typ presskonferenser eller liknande så vet jag att det var nån polischef som sa att; "ja, men vi har ju faktiskt genomfört utbildningar. Vi gav alla poliser en möjlighet att närvara på 1 föreläsning om rasism", och att man fortfarande inte pratar rasprofilering utan det förnekar man fortfarande hos poliserna. Så det är ju ett extremt stort arbete som jag inte ser någon genomför några åtgärder på från just den institutionen, och det var väl därför också som Ismaila sa att vi... vi vill visa att den här orättvisan som... som finns, och också ha statistik på det, vi vill ha rapporter som visar detta, men att för oss, det leder ju till extrem rasismrelaterad ohälsa för alla och att vi därför valde att skifta fokus efter demonstrationen... inte skifta fokus, men att utgå från oss själva, och; "vad är det vi kan bygga in i communities som vi är i? Hur kan vi få varandra att vara alla våra delar? Allting som vi särskilt vill vara?", och det är ju verkligen det som jag tar med mig från demonstrationen. De många personerna som var där som tog plats, som visade upp sin svarthet med stolthet, en stolthet som jag tror att många äldre generationer har varit vana att förtrycka eller sticka undan till stängda rum. Jag såg också icke-svarta demonstranter stå och skrika sig hessa för att dom lever i en annan... en annan anda där man också visar solidaritet på ett annat sätt. De ställer också mycket högre krav än vad man har kunnat göra tidigare. Jag tror att de tidigare generationerna har ju skapat de rummen, men att nu med sociala media och snabb

kunskapsspridning så... så har vi ett större ansvar, vi kan inte längre blunda och säga att; "nej men vi... jag visste inte detta. Jag visste inte att folk blir mördade utav polisen". Nu spann jag vidare på flera olika trådar, men aa jag vet inte. Tillbaka [skratt 00:10:47] till demonstrationen kanske, om det är nånting du vill lägga till Ismaila. Jag kan ju bara säga också att vi var ju väldigt rädda och oroliga för potentiellt våld från poliser, och det pratade vi också med dem om, men det var ändå viktigt för oss att ha interna riskåtgärder också som inte bara innebar polisen. Vi hade fritidsledare bland annat, fritidspedagoger, som volontärer under dagen, för att kunna säkerställa att speciellt unga personer skulle känna sig säkra och sedda i närheten med polis, men många utav de som var där kanske har egna erfarenheter utav just polisvåld.

Talare 2 [00:11:36]: Mm.

Intervjuare 1 [00:11:37]: Tack, det är väldigt starkt att få höra eran berättelse. Jag tänker att vi... om man då säger den här kombinationen, hur just Coronapandemin påverkar, just den här möjligheten till att uttrycka demokratiska rättigheter, som att demonstrera till exempel. Om man tänker vad ni har för reflektioner kring det, och hur det påverkade er i erat arbete med demonstrationen och era tankar kring det, hur ni skulle hantera det och så.

Talare 2 [00:12:22]: Men det är ju som Isatou också sa så kom det ju också fram väldigt mycket hat, och många liksom kommentarer från personer som jag tvivlar på sa samma sak till personerna som satt och drack öl på uteserveringar. Den... det är en sån klassisk jämförelse men som ändå är väldigt påtaglig, och jag tror att det... det... för... för mig så synliggjorde det bara just det hatet som redan finns och gjorde det också väldigt tydligt att det finns en sån totalt oförståelse för det behovet som den här demonstrationen hade. Dom känslorna som fanns var större än någonting som jag har känt. Det blev en... liksom en kollektiv upplevelse och en kollektiv känslobearbetning som behövde få ta fysisk form. Det skulle inte räcka med att hålla ett litet onlineevent där man samlades, utan man behövde träffas och få känna tillsammans, och det skulle inte gå att ha gjort på nåt annat... och det var liksom det som vi också menade när vi sa att vi... vi behövde gå in i den här... det här... det initiativet och försöka göra vårt bästa för att vi skulle kunna minimera riskerna runt det. Att det var det som var typ det centrala för oss, eller i alla fall för mig tror jag, att se till så att det här skulle kunna få ske under förutsättningar som minimerade riskerna så mycket som möjligt.

Intervjuare 1 [00:14:07]: Mm. Just det.

Talare 1 [00:14:08]: Precis. Och jag tror också som vi var inne på tidigare, just eftersom att det var... om man kollade på de som hade attendat på Facebook före vi gick in och arbetade med demonstrationen, så var det ju många unga personer, kanske unga personer som aldrig har varit på en demonstration som bara har fått se det på TV och hur det kan gå till. Jag tror ändå att man hade en skyldighet mot dem, att ge dem en positiv upplevelse av vad en demonstration kan vara, och som Ismaila också sa, att det kan vara en plats utav helande, utav gemenskap, och en

påminnelse om att vi har varandra. För vi kanske har jättestora system som motarbetar oss konstant, men vi står här tillsammans. Och det var också ett generationsskifte. Jag hade en... familjevän som är som en uncle till mig som hade varit i karantän då under hela våren, och han är svart amerikan, och han kom fram till mig och hade liksom sin rullator och... och så sa han; "jag har inte varit ute på hela våren, men att ni... att det här sker idag. Jag var tvungen att komma ut", och att han... att se, att det inte heller bara var unga personer utan det var intergenerational. Det var även de här personerna som är allra mest i riskgruppen som kände att; "den här dagen är så viktig att jag kommer vara där. Jag kommer vara med". Jag vet inte hur många människor det var som... hur... hur många tusen som faktiskt var på plats, men att det... det sätter verkligen fingret på den extrema smärta och våld som man har varit utsatt för, det behovet utav den gruppen och det communityt som faktiskt skapades den dagen. Och det är ju en fråga som också var reaktioner på... just för att vi genomförde detta under pandemin som... som inte chockerade mig, för det är ju tyvärr så som man... hur jag har upplevt Sverige i hela mitt liv, men att vi har den fria rörligheten och demonstrationsmöjligheter med i vår grundlag. Det är ingenting som vare sig... nu hade vi stöd från polisen att göra det, och vi hade sökt för femtio personer, men vi hade i alla fall flera stöd. Och det som vi visste, att fler personer skulle komma dit, men att vi var tvungna att liksom styra upp det på nåt sätt. Men att vad som också skedde under den här tiden, både före, under och efter demonstrationen var just att svenskheten ifrågasattes. Vår svenskhet som svarta svenskar ifrågasattes extremt, och lite grann som Ismaila sa, att folk tyckte att det var väldigt obegripligt att man skulle genomföra en sån här sak i Sverige när vi inte har rasism här enligt personer som själva inte då är utsatta, och att när vi väl ville prata om detta så blev vi... det inkom hat och hot till privata Facebookkonton och Instagramkonton. Men också när vi gick ut och skrev en artikel i GP så var det ju extremt mycket väldigt läskiga och obehagliga kommentarer om att vi hör inte hemma här, "åk hem till dit ni kommer ifrån om ni inte trivs här. Om det finns... om det är så dåligt här, vad gör ni här?". Det är ju också väldigt tydligt vilka det är som får ta plats på en uteservering och dricka öl, och vilka är det som får ta plats och säga att systemet förtrycker och att systemet tar våld på oss. Det är ingenting som vi gör utav glädje. Jag hade också jättegärna hellre suttit på en uteservering, men att vi har försökt [skratt 00:18:13] att förhålla oss till detta och att det är därför man väljer att lägga krutet, från den liksom... den bevakandes öga.

Intervjuare 1 [00:18:28]: Mm. Mm. Aa, jag blir så berörd av eran berättelse, så att det... ska försöka hitta vidare i frågorna här. Ni var en... vilka roller hade ni i själva arrangemanget? Var ni en mindre grupp då som hade lite olika roller, och finns ni kvar fortfarande som organisation, eller är det... var det just tillfälligt för den här demonstrationen?

Talare 2 [00:19:12]: Det som Isatou då sa tidigare så gjordes det ju med ett par olika personer från olika sammanhang. De rollerna vi hade var väldigt mycket beroende, för jag tror att det var 1 vecka innan... eller nej inte ens 1 vecka, 4-5 dagar innan demonstrationen skulle äga rum som vi gick in och tog över som arrangörer, så då var det basically bara; "hur kan vi lösa så mycket som möjligt på den korta tiden vi har?", och delade ut ansvar utifrån ja men folks erfarenheter och vad de kände att de kunde bidra med mest och vad som behövde göras. Men det var ganska fint att se personer som anmälde sig som frivilliga som satt och gjorde masker till folk som en liten workshop typ. Det var väldigt beautiful liksom. Sen så hade vi en säkerhetsgrupp och vi hade

folk som ordnande plakat, folk som var i kontakt med polisen, folk som skulle kurera och liksom vara ansvariga för talare på plats och kommunicera och koordinera med folk som skulle tala också. Så det var lite olika.

Intervjuare 1 [00:20:28]: Mm, just det.

Talare 2 [00:20:30]: Och organisationen som var ... för vi hade haft liksom think tanks under sommaren ... för det var också den erfarenheten som vi fick med oss, att som Isatou då sa, det här var en nödvändig del av vårt engagemang, den här demonstrationen, men långsiktigt för oss själva och vad vi tror är bäst för våra communityn.

Intervjuare 1 [00:20:57]: Mm.

Talare 2 [00:20:57]: Inte för att säga att man inte kan bekämpa rasism externt, det behövs göras och det är livsviktigt, men man behöver också en annan del av aktivismen som mer handlar om att bygga upp nånting som blir hållbart i längden som inte står och faller på två, tre, fyra personer som är eldsjälar, och när någon blir utbränd så försvinner hela organisationen.

Intervjuare 1 [00:21:25]: Mm.

Talare 2 [00:21:27]: Så nu har vi format den här föreningen som vi kallar Afroinstitutionen, och den handlar basically mer ... den är förankrad i ett långsiktigt mål om att vi ska ha vår egen institution, vårt egna resurscentrum, där det är vi som bygger, och omdefinierar vad en institution ska vara. Jag kan komma in lite mer på det senare, för det kommer gå ifrån lite från frågorna, men Isatou har säkert saker att tillägga här också.

Intervjuare 1 [00:22:02]: Mm. Ja, vi kan ju prata lite mer om det också sen, för att vi har ju mejlat om det, Isatou, om just den här möjligheten till samverkan med museet också, så att jag har två kontaktpersoner där kring... som jobbar i programarbetet för Göteborgs Stadsmuseum som gärna ville träffa er. Jag... jag bjöd in dom till att vara med i början på det här mötet, men hon hade inte möjlighet idag då. Men vi kan ju föra ihop er på mejlen helt enkelt.

Talare 1 [00:22:31]: Ja. Nej, men det är jättebra. Alltså jag tror att du... du wrappade ihop det ganska bra, Ismaila. Som du också säger så var det väldigt mycket krafter runt om som var med och stöttade. Vi jobbade ganska många timmar dom där dagarna före demonstrationen, men det var också fritidsgårdar, det var privatpersoner som hjälpte till med en mick där, det var nån som kom... kom in med en scen, det var nån som kom in med mat, det var nån som kom in med de här maskerna som... ansiktsmaskerna som Ismaila sa, det var nån som kom in med handsprit. Så

Dokumentation av effekterna av Coronapandemin i Göteborg. Intervju med Isatou Svenungsson och Ismaila Jallow om Black Lives Matters demonstration i Göteborg sommaren 2020.

det var verkligen en... en... en collective effort. Vi samordnade de här olika krafterna, men att det var verkligen så många som var med och hjälpte till. Och vi var en grupp på vad ska jag säga? Sex-sju personer kanske som hade huvudansvaret i att få det här att liksom rulla. Sen hade vi också jättemånga volontärer på plats. Mm.

Talare 2 [00:23:43]: Aa, och den... liksom den community efforten tycker jag är så jävla fin, och den finns ju verkligen där hela tiden egentligen. Den... och hur kan man liksom skapa förutsättningar för att den ska få ta fysisk form på en mer regelbunden nivå? Det tror jag är också en del av kärnan i det vi försöker bygga med Afroinstitutionen.

Talare 1 [00:24:08]: Mm. Precis. För att jag tror att det... det är väl också... det var det som jag lärde mig [skratt 00:24:12] så mycket från den här demonstrationen, att det finns så många som vill göra saker... eller man har olika kompetenser, och man kan lätt lägga in "nånting där eller nånting där", men att det... det måste skapas platser för att det ska kunna få ta plats och att det... det ska inte bara vara fria demonstrationer om dödligt våld utan det ska också vara vid... nu vill jag säga celebrationer, men det är verkligen inte ett svenskt ord [skratt 00:24:42], det är celebrations av vilka vi är, och att kunna få fira varandra och fira varandras kuns... det här vad ska man säga? Återskapandet utav historia, utav samtid, vilka vi är och vilken framtid det är vi är med och bidrar till och drömmer om.

Intervjuare 1 [00:25:08]: Mm. Ja, mer kontinuerligt uppbyggande på nåt sätt då?

Talare 2 [00:25:17]: Ja, för liksom vad är det som egentligen definierar vad en institution är? Alltså är det människorna som är där i den? Är det att den är en kontinuerlig del av ett ekosystem där folk hela tiden flockas till den? Vad är det som gör att en institution kan stå kvar i århundranden? Det är... det... jag tycker, det... ja, såna frågor är väldigt spännande, och att det är typ ett nödvändigt skifte i hur man delvis behöver börja tänka kring aktiv... aktivism och community organizing.

Intervjuare 1 [00:25:52]: Mm, just det, hur liksom historieskrivning breddas också tänker jag, hur... att det inte... vad är det för röster som finns med i en historieskrivning? Det är ju aktuella frågor också för oss såklart på Stadsmuseet.

Talare 2 [00:26:07]: Mm.

Intervjuare 1 [00:26:07]: Jag tänkte fråga också; har ni märkt att eran aktivitet, har det påverkat andra just under pandemin och att utöva sina demokratiska rättigheter? Har ni märkt att det liksom har påverkat andra communitys eller andra nätverk, eran demonstration?

Talare 1 [00:26:33]: Svårt att säga. Jag tror verkligen att vi har påverkat varandra. Jag tror inte att det är nån som är, ja först, utan jag tror att det är att initiativ återspeglas på olika platser. Olika sammanhang har gjort att man har blivit stärkt i den rollen eller den aktivism som man själv genomför, och som jag sa att det var många... många unga personer, och att man genomför sin aktivism på olika sätt idag, att det är inte bara den traditionella, att man är på demonstrationer, utan det är också att man tar plats och dansar och man firar sig själv. För mig är det aktivism, det är att vara stolt över dig själv. Och sen till exempel som vi har Stockholm med Black Lives Matter som har ett återkommande program varje vecka där man pratar om olika narrativ från svarta personer. Jag tror det har väl skapat en annan... det har skapat möjlighet till gemenskap, inte bara nationellt utan internationellt också, och speciellt för oss som var med i demonstrationen, att vi har... vi har kunnat sammanställa, vi har lärt känna varandra bättre och att det är också en del utav resultatet... eller den resan som kom efter demonstrationen, och att det är också stort i sig, även om det kanske just nu är väldigt få personer, men med de nätverk vi har och hur det sipprar vidare ut i vad vi gör. Mm. Har du nåt att tilläga, eller?

Talare 2 [00:28:12]: Men jag tänkte bara på en parallell som... vi pratade med en av ... ja men en person har varit lite mentor för oss under den här processen där det tidigare... dom hade... den organisationen hade ett café som fanns i ja men över tio-femton år, och så var det som att det fanns en... till slut... i slutet på den livscykeln för det caféet så fanns det en känsla av att man inte riktigt gjorde nånting direkt, nånting som faktiskt påverkade, som jag förstod det. Men själva bara att det har funnits i tio-femton år, och varit den där mötesplatsen det var där jag för första gången började fundera på dom här frågorna. Så att... att mäta det... en sån typ av impact tror jag är väldigt svårt, och att det är någonting som sker organiskt och blir liksom ringar på vattnet, att det är som man kan se det lite som frön som sås, och det blir ju ganska komplexa impactmönster som... men som jag tror verkligen finns där, särskilt om man kan göra det kontinuerligt.

Talare 1 [00:29:31]: Mm.

Talare 2 [00:29:32]: Mm.

Intervjuare 1 [00:29:33]: Ja. Det har verkligen ... just med den sociala dimensionen, hur det kan verka vara en liten plats eller så men egentligen har enorm effekt utåt i samhället. Det är häftigt. Det... är ju så, det... det kan jag känna nu under Corona just, att jag saknar den typen av platser som blir den där som kan skapa oväntade möten vilket är lite svårare nu ... när man har mestadels digitala möten så blir det ju väldigt uppstyrt till de kanaler man har på nåt sätt, medans fysiska platser kan skapa oväntade möten som man inte riktigt styr upp innan.

Talare 2 [00:30:16]: Mm.

Intervjuare 1 [00:30:18]: Mm. Och det tänker jag är en del av också en demonstration, att det... att det liksom skapar en öppenhet och en synlighet som är nåt annat än när man är på nätet, för då är det ju ... kanske det riktar sig mest till de som redan är inne i de kanalerna om man säger så.

Talare 2 [00:30:36]: Just det.

Talare 1 [00:30:37]: Precis, det är ju... var ju också lite grann som att... alltså att demonstrationen blev som en katalysator som satte igång detta, men sen också eftersom att vi... vi arbetar, vi är många, under typ trettio, som arbetar i organisationen nu, och många som var på demonstrationen var ju också under trettio, och det är en målgrupp som är van vid sociala medier och att kommunicera på det sättet, och det känns också som att vi har försökt att slå fasta på det genom att... ja men digitalisera vissa saker. Men att också när vi tänker framåt, och det kommer ju också in litegrann på Afroinstitutionen då, men att; "hur kan vi använda det här digitala verktyget och skapa dom sammanhangen som vi älskar i det fysiska rummet, på vilket sätt går det att återskapa?", och jamen tänker litegrann utanför boxen där utan att det ska behöva tävla mot det fysiska rummet man kanske kan liksom... det kan vara olika saker.

Intervjuare 1 [00:31:39]: Mm. Ja, spännande. Ja, eftersom jag har det här Coronafokuset då, och det känns lite märkligt att ha den ingången men det [skratt 00:31:46] är mer så här stor berättelse som ni har. Men jag tänkte egentligen den sista frågan jag hade, och sen så kanske ni har mer som ni vill säga, men den sista frågan handlade om just det här att ni hade er demonstration under en pandemi. Tror ni att sättet att hantera det, har det påverkat ert mindset på nåt sätt, eller påverkade det er på nåt sätt att man också fick förhålla sig till den här pandemin? Vi ställer den här frågan till alla verksamheter, till exempel när det gäller biblioteken då, hur de liksom har... om det påverkar hur man organiserar sin verksamhet framåt då. Man kanske gör om i lokalerna även efter pandemin eller så. Är det nånting som har ändrats för er som kommer att vara en fortsatt förändring om man säger så? Så att det är en fråga vi ställer till alla, men jag vet inte om det går att applicera på det här med demonstration, men om ni har några reflektioner kring det?

Talare 1 [00:32:53]: Ja, alltså vissa delar. Jag tänker på nåt sätt så här med det här med pandemi, det är sån sak som rullar i mina öron hela tiden, liksom hur rasism har varit den här pandemin för... i flera hundra år. Tyvärr är vi många som är alldeles för vana vid ... med vad en pandemi betyder. Det är många utav oss som har personer som har blivit utsatta för våld eller till och med död på grund utav rasism, och då är det olika fall, inte bara polisbrutalitet utan sjukvård som brister i att... i vad ska man säga? Som inte vet hur en hudcancer ser ut för en svart person till exempel eller som... man inte vill lyssna på när man föder barn och så vidare och så vidare, och psykisk ohälsa och allt detta. Så vi har [skratt 00:33:39]... vi har förhållit oss till pandemi ganska länge, innan den här rörelsen flera generationer. Sen om man mer kollar på liksom... zoomar in helt på hur vår verksamhet har förhållit sig till Coronapandemin så har vi ju digitaliserat mycket, alltså att vi har möten online. När vi hade think tank sessions i somras vi... det är dels fysiskt med avstånd, men också att personer kunde närvara online, och speciellt då personer som var i riskgruppen. Och mer... det är väl det som vi håller på med nu i Afroinstitutionen, att vi... vi

är intresserade utav dom visuella spacen, men... och Coronapandemin har väl också tryck på, att det är ett behov nu att skapa de utrymmena på ett sätt som det kanske inte hade varit för ett år sen. Även om vi säkert hade gjort samma sak så har det ändå tryckt på det lite snabbare kanske, det har blivit prioriterat på ett annat sätt, att skapa utrymmen online som ska vara säkrare, tryggare, intressantare och ja men en gemenskap där. Ismaila, hur har vi mer förändrat? [skratt 00:35:02]

Talare 2 [00:35:03]: Nej, jag tycker du summerade det ganska bra. Alltså just det här med... mer konkret i relation till en pandemi, att vi har dom här mötena online, och jag personligen kan känna att ibland så kan... det kan bli tydligt för mig också i onlinemöten att ibland så är mötens funktion ofta det sociala liksom, så att det också kan skapa liksom tankar om effektivitet i hur man kan ha typ möten. Som vi brukar börja med också, så här workshopdagar där vi träffas och jobbar på våra respektive projekt eller verksamhetsutveckling, och då använder vi online mötena innan för att liksom beta av det som vi behöver liksom, så att vi kan förbereda så att den dagen kan vara för konkreta jobb på det vi ska göra. Men ja annars jag tyckte du sa typ det mesta.

Intervjuare 1 [00:36:02]: Tack. Då undrar jag om ni... om det är nånting som ni hade velat berätta och säga i den här intervjun som jag inte har frågat om eller nån del av berättelsen som vi saknar nu?

Talare 1 [00:36:19]: Mm.

Talare 2 [00:36:19]: Men jag kan pitcha ett av projekten som vi håller på med. Det börjar... liksom för den långsiktiga tanken är ju att bygga en fysisk institution, och då funderar vi dels; "ja men vad är en institution och vad är vägen till den fysiska platsen?". I relation till det vi har pratat om kring virtuella platser och att mötas online, så har vi tänkt att det första steget är att bygga en virtuellt institution och att man utgår lite från afrofuturismens metoder och verktyg, att man omtänker en framtid för att his... det... det som är bakom en, och historian är alldeles för smärtsam och utgår inte från ett narrativ som tillhör en själv. Hur bygger man en institution utifrån ens egna narrativ? Och då tänker vi att vi vill skapa liksom en plattform där man har olika rum som man kan besöka och gå omkring i och uppleva utifrån de frågor som vi... eller är förankrat utifrån dom frågor som vi... vi är förankrade i, men vi tänker också att; "vad är det som får en att vilja återvända till en plattform eller en narrativ?", det är världen, det är karaktärerna, på nåt sätt berättelsen om berättelsen lite grann. Och... och särskilt om man liksom vill nå ut till unga, så vi funderar på hur man kan kombinera att bygga en värld med att också ha folkbildande material. Så det är ett projekt som jag är väldigt exalterad över som vi håller på och söker pengar för nu och som jag långsiktigt också ser att man kan liksom... jag tror att det kommer ske ett skifte när vi rör oss framåt dom närmsta årtiondena, att det digitala också kommer ses som en fysisk plats. När vi har AR glasögon som vi går omkring i så kommer det finnas digitala lager över våra städer där man kan likt en... en Facebookfeed kan man ha sitt eget digitala lager som man prenumererar på eller är deltagande i. Så jag föreställer mig ett digitalt lager av

Afroinstitutionen där man kan uppleva historia, där man kan omtänka historia och där man kan samlas som ett centrum inom våra communities. Ja.

Intervjuare 1 [00:38:51]: Spännande. Låter väldigt fascinerande. Jag tänkte på, det här är ju bara en... det är en parallell, det är inte alls på den nivån virtuellt eller så, men det finns en sida som heter "Min stad" som också är en app som Göteborg stad har där man kan lägga in sina egna berättelser eller sina egna tillägg. Staden lägger väl ut en del där tror jag, men mestadels är det medborgarna själva. Så att där skulle man också kunna gå in och lägga in de berättelser eller historik man skulle vilja ha med där. Bara en sån... en koppling till det du sa med... kring hur man uppfatta platser eller vad det finns för berättelser. Men tack så jättemycket för att ni ställde upp på den här intervjun. Och som sagt så får vi höras på mejlen då kring det här att ni godkänner att det är okej att vi lägger detta i vårt arkiv.

[Samtal om samtyckesblanketter]

Intervjuare 1: Toppen. Men då får ni ha en trevlig helg. Så tack så jättemycket för att jag fick ta del av...

Talare 1 [00:43:06]: Detsamma. Ha det fint.

Talare 2 [00:43:09]: Du får ha det så bra.

Talare 1 [00:43:09]: Ja.

Intervjuare 1 [00:43:09]: Hej.

Talare 2 [00:43:11]: Tja.

Intervjuare 1 [00:43:12]: Hej.